

This is an electronic reprint of the original article. This reprint may differ from the original in pagination and typographic detail.

...Mörkret längst nere, det som kryllar av odjur, är barnens liv

Lassén-Seger, Maria

Published in:
Hufvudstadsbladet

Published: 10/05/2021

Document Version
Accepted author manuscript

Document License
Publisher rights policy

[Link to publication](#)

Please cite the original version:

Lassén-Seger, M. (2021). ...Mörkret längst nere, det som kryllar av odjur, är barnens liv: Recension av Sebastian Nybergs *Rigelstenen*. *Hufvudstadsbladet*, 22. <https://urn.fi/URN:NBN:fi-fe202201148416>

General rights

Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

Take down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Kittlande svärta med högt tempo

Sebastian Nyberg: *Rigelstenen*. S&S, 2021

En riktigt ruskig bladvändare. Sådan är Sebastian Nybergs debut för unga läsare, *Rigelstenen* (2021). Nyberg är serietecknaren som också visar sig vara flyhänt skribent. Att ett intresse för fantasy och spänningslitteratur finns att ösa ur är uppenbart.

Rigelstenen är en berättelse med högt tempo. Influensen från spekulativ fiktion, thrillers och svärtade TV-serier – som är vardag i ungdomars liv idag – märks redan på de tjugo första sidorna där skallar klyvs och spyor sväljs. Här utspelas nämligen, med höga insatser, en livsfarlig kamp mot onda krafter.

Slumrande ondska

Romanens kapitel varvas med tvära kast i plats och tid. Huvudspåret är samtiden, med avstickare till exempelvis 1000-talets Athos och 1800-talets Åbo. I berättelsens här och nu finns åttondeklassisterna Simon, Linnea och Alma bosatta på en mindre ort utanför Åbo. Handlingen störtdyker in i Simons vardag som förgylls av vänskapen med Linnea och förpestas av den brutala mobbning han utsätts för i skolan. Skogen är Simons ”vän, hans eget hav och fristad. [...] Efter år av utforskning och strövande kände han den som sin egen ficka. Den var full av gömställen, av öppna gläntor som fylldes av mjukt ljus, av träd man kunde klättra i, av bruna skogsfåglar och skygga djur, av mossbeklädda flyttblock med ormbunksskäg, av tysta tjärnar man kunde doppa fötterna i [...]. Resten av världarna tillhörde mobbarna, men skogen var hans.”

I skogen hittar Simon och Linnea gåtfulla hållristningar som öppnar svindlande kopplingar bakåt i tid till ett hemligt brödraskap som dyrkar ett mäktigt väsen, ”den svarta galten” eller ”guden av ben”. Sällskapets metoder för att återuppväcka det slumrande onda är hänsynslösa, rentav bestialiska. Trots faran, tar ungdomarna upp jakten på bl.a. den magiska Rigelstenen, som är en av flera viktiga pusselbitar med makt att fjättra eller frigöra det onda.

Berörande nyanser

Med tanke på myllret av involverade personer, tider och platser, ska Nyberg ha en eloge för att hans huvudkaraktärer inte blir platta stereotyper och sammanhangen stylviga kulisser. Den starka vänskapen och lojaliteten mellan ungdomarna är fint skildrad. Tack vare dem inser Simon att mobbarna gjort honom till ”en mus som gömmer sig under en sten, när jag egentligen är en fågel...”. Linnea är, i sin tur, Krigaren, mentalt stark och målinriktad. Lyhört skildras Simons starka förälskelse i Alma. Hon är ”som en vind som inte blåser” i vars sällskap han bokstavligen drabbas av svindel. Tidsresorna bygger på klurigt skruvade historiska fakta. T.ex. professor Spöring vid Kejsrerliga Akademien i Åbo (försvunnen under mystiska omständigheter) samt Åbo brand vävs finurligt in i sammanhanget.

Lustfyllt lässug

Nybergs tajta intrigbygge levererar upprepade överraskningar, vilket genererar ett lustfyllt lässug. Det rafflande och filmiska greppet är pepprat med suggestiva miljöer (myren), magiska föremål (stenar), hemliga ord och en riktigt otäck varelse kallad ”pojken med näbb”. Det som lyfter äventyrsberättelsen är ändå ytterst Nybergs förmåga att övertygande skildra ungdomarnas konfliktfyllda möte med en skrämmande verklighet bortom det rationella. Den svärta som skrivs fram reflekterar Simon själv över: ”De vuxna förstår inte att mörkret längst nere, det som kryllar av odjur, är barnens liv”.

Maria Lassén-Seger